

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Ε'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ 248

20 Γραφείον οδός Φιλελλήνων.—Οίκια Δ Ζαχαρίου απέναντι της Ρωσικής εκκλησίας 20

Η εν Αθήναις έκδοσις και παραλαβή της εφημερίδας γίνεται τρις φορές εν τῇ ἡμέρᾳ, ἰδίως τὴν ἑσπέραν, ἡμέρας 12, καὶ τὴν ἑσπέραν 15 καὶ διὰ τὸν ἑξωτερικὸν φρ. χρ. 20.
Ἐγγράμμαι καὶ εἰσφορᾶς κωκωρῶνται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα, πρὸς 50 λεπτὰ ἑσπέραν.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΚ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1890

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

ΑΔΟΛΦΟΣ

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΗΜΑ

Κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ λίγοντος μηνὸς ἠγγέλθη, ὅτι ἡ πρεσβυτέρα ἀδελφὴ τῆς μελλούσης ἡμῶν βασιλισσῆς Σοφίας πριγκίπισσα Βικτωρία ἐμνηστεύθη τὸν πρίγκηπα Ἀδόλφον τοῦ Σαξονβούργ-Λίππε. Τὰς εἰκόνας δὲ τοῦ συμπαθοῦς τούτου ζεύγους δημοσιεύομεν ἐν τῇ παρούσῃ ἡμῶν σελίδι.

Ἡ πριγκίπισσα Βικτωρία, ἄγουσα τὸ εἰκοστὸν τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς, εἶνε συμπαθεστάτη, πρὸς διαιτίαν δέ, ὡς γνωστὸν, θὰ ἐνυμφεύετο τὸν Ἀλέξανδρον Βατικμπεργκ, ἂν δὲν ἀνθίστατο εἰς τὸν γάμον τοῦτον ὁ Βίσαρσκ. Ὁ πρίγκηψ Ἀδόλφος εἶνε ἡλικίας τριάκοντα ἐνὸς ἔτων καὶ φέρει τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ τῶν Οὐσσά-

ρων τῆς Φρουρᾶς. Εἶνε μελαγχροινός, ὑψηλὸς καὶ εὐειδέστατος, ἀγαπᾶται δὲ ὑπὸ πάντων καὶ ἐξαιρετικῶς ὑπὸ τοῦ Ἀυτοκράτορος.

Ἡ μνηστεία ἀνεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Ἀυτοκράτορος ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Πότσδαμ, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Ἀυτοκρατειρᾶς Ἀνγούστης, τῆς Ἀυτοκρατειρᾶς Φρειδερίκου, πάντων τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, τοῦ Βασιλέως πρίγκηπος Ρουπράχτου, τοῦ Ἀρχικαγκελαρίου Καπρίβη, τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ἀδλικῶν.

Εἰς τὸ μετὰ τὴν τέλει τῆς μνηστείας παρατεθὲν ἄριστον ὁ Ἀυτοκράτωρ προέπειν ἐνθουσιῶν ὑπὲρ τῶν μελλονύμφων.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(Ἐν εἰδῆ διαλόγου.)

— Ὡστε λοιπὸν ἡ Μακεδονία ; . . .

— Ἡ Μακεδονία, φίλε μου, εἶνε ἡ χώρα, ἥτις περιορίζεται πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῆς ρόμπας τοῦ κ. Δηλιγιάννη, πρὸς νότον ὑπὸ τῶν ἄρθρων τῆς «Ἐφημερίδος», πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς ἀτελευτήτου σειρᾶς τοῦ ὀνόματος τοῦ Παπαγιαννακοπούλου καὶ πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τῶν φαράγγων τῆς «Πρωίας».

— Δηλαδῆ ;

— Δηλαδῆ ἡ Μακεδονία εἶνε χώρα καθαρῶς Δηλιγιαννική, κτῆμα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἐπαρχία τῆς Ἀρκαδίας, παράρτημα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Καραπάνου. Οἱ Βούλγαροι ἠμποροῦν νὰ ἐμβιοῦν καὶ ν' ἀλωνίσουν μέσα εἰς αὐτήν, ἀλλ' ὁ Τρικούπης δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβῇ. . . τοῦ τὸ ἀπχορευεῖ ὁ κ. Πετριδης, ὁ κ. Σάκης, ὁ κ. Φλέσσας . . . Μόνος Μακεδόνας καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους ἐννοεῖ νὰ εἶνε ὁ Ἀρχηγός. . . Ἡ Μακεδονία λοιπὸν θὰ φάγη τὸν Τρικούπην, ἂν δὲν τὸν ἔφαγε ἡ Κρήτη . . . ἂν δὲν τὸν πῆρ' ἡ γαλανή, τὸν πῆρ' ἡ μαυρομάτα . . . Ὁ Σταμπούλωφ κινεῖται, τὰ βεράτια . . .

— Τί εἰν' αὐτὰ πάλιν ;

— Ἐκεῖνα ποῦ θὰ δώσῃ ὁ Σουλτάνος εἰς τοὺς ἐπισκόπους . . .

— Μὰ τί εἶνε ; καλυμμαύχια ; . . .

— Ὅχι, καλέ ! . . . εἶνε τὰ διαπιστευτήρια, νὰ ποῦμε . . . Λοιπὸν ἄμα εἶνε Μακεδονία στῆ μέση, Σταμπούλωφ, πραξικοπήματα Βουλγάρων καὶ τὰ ρέστα, πρέπει νὰ ἔλθῃ στὰ πράγματα ὁ Δηλιγιάννης . . . ὀγδόντα χιλιάδες Ἑλλήνων εἰς τὰ ὄπλα . . . ὁ Ἑλληνισμὸς πάναπλος . . . ὁ Κασσανδρῆς διευθυντὴς τῆς Ἄστυνομίας . . . ὁ Σώλοβαρου . . . τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ . . . ὁ Κατσιμόλας . . . ὁ Λεβιδης . . . τὰ ἔμπεδα τάγματα . . . αἱ κοινὰ διακοινώσεις τῶν πρέσβων . . .

— Μὲ ἄλλα λόγια θὰ ἔχωμεν πόλεμον ;

— Ὅχι δά ! . . . Στέλνομεν μίαν πυροβολαρχίαν εἰς τὴν Μακεδονίαν ὑπὸ τὸν Κολιάτσον, τὸν Μεθόδιον, τὸν Δαμαλᾶν, τὸν Λαμπάκην καὶ προσταζοῦν τοὺς βουλγάρους ἐπισκόπους νὰ μὴ ἀδειάσουν τὴ γωνιά . . . Καὶ τοιοῦτο-τρόπως λύεται τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα.

— Ὅλ' αὐτὰ καλὰ ; ἀμ' ὁ Τρικούπης ;

— Ὁ Τρικούπης θὰ πέσῃ . . . καὶ ὕστερα θὰ σηκωθῇ ψηλά.

— Πῶς μπορεῖ νὰ γείνη αὐτό ; μήπως εἶνε τόπι* ;

— Ὅχι, ἀλλὰ εἶνε προδότης καὶ θὰ τὸν κρεμάσουν εἰς ἓνα φανάρι τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ἐτὸ δὲ βδελυρὸν σαρκίον του αἰωρούμενον ἐκεῖ ἐπάνω εἶνε ζήτημα ἂν θὰ χρησιμεύσῃ ὡς φόβητρον κτλ.

— Μὰ ποιὸς θὰ τὸν κρεμάσῃ ;

— Ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς Ἐφημερίδος.

— Παναγία μου ! . . . Μὰ θὰ γείνουν αὐτὰ τὰ φοβερὰ πράγματα ;

— Καυμένη καὶ σύ ! . . . Δὲν ξεύρεις τὴν παροιμίαν ;

— Ὅσα δὲν φθάνει ἡ ἀλεπού τὰ κάμνει κρεμαστάρια . . .

— Ἡ ἀλεπού ;

— Ἄν θέλῃς, βάλε κανένα ἄλλο ζῶον καταλληλότερον εἰς τὴν θέσιν τῆς . . .

— Τρομακτικὰ πράγματα ! . . . Ἄς τ' ἀφήσωμεν. Δὲν μοῦ λές τίποτε περὶ τῶν συνδυασμῶν ; . . . Τί ἀπέγεινε εἰς τὴν Ἀχαΐαν ;

— Ἐπῆραν καὶ τὸν Ζωγράφον.

— Μπᾶ ; θὰ εἶνε σπουδαῖος κομματάρχης !

— Ὅχι, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦσε νὰ γείνη συνδυασμὸς χωρὶς αὐτόν.

— Καὶ γιατί τάχα ;

— Μὰ πῶς ἠμποροῦσε νὰ εἶνε συνδυασμὸς χρωματισμῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως χωρὶς τὸν Ζωγράφον ;

— Τίποτε ἄλλα δὲν ξεύρεις ; . . . Εἶνε ἀλήθεια, ὅτι ἀνασυστήθη τὸ νομισματικὸν μουσεῖον ;

— Ναί, ἀλλὰ χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ Ραφτοπούλου.

— Καὶ γιὰ τὴ λύσιν τί λές ; Ὁ Παστέρ δὲν προφθάνει νὰ ἐμβολιάζῃ Ἑλλήνας εἰς τὸ Παρίσι.

— Αὐτὸ μὰς τιμᾶ.

— Πῶς ;

— Διότι θὰ πῆ πῶς τὸν τόπον μας ἀνεπτύχθη εἰς μέγιστον βαθμὸν ἡ συγκυνωμία . . .

— Ὄφ ! . . . καλαμπούρια μὲ τέτοια ζέστη ! . . . Λέγε τίποτε ! . . .

— Μὰ ὄλο λέγε λέγε, μοῦ κόλλησε ἡ γλῶσσα . . . Λίγο νερό ἤθελα . . .

— Νερό ; . . . ποῦ νὰ τὸ εὔρω ; Μήπως εἶμαι Σομμариπας ;

— Πᾶμε στῆ βρύση ;

— Στῆ βρύση, ἀμ' δὲ θὰ βρῆς σειρά . . . Ἄκου τί γίνεταί ! . . .

(Ἀκούεται θόρυβος καὶ διαπληκτισμὸς παρὰ τὴν κρήνην, τὴν ὁποίαν πολιορκεῖ στρατιὰ ὀλόκληρος γυναικῶν.

— Τώρα εἶνε ἡ σειρά μου. — Ἐγὼ περιμένω μισὴ ὥρα !

— Βγάλε ἀπ' ἐκεῖ τὴ στάμνα σου, κυρὰ Κατερίνα. — Μὰ, κυρὰ Γιάνναινα, ἔχε καὶ κομματάκι διάκρισι ! — Ὅριστι μας ! — Ἐκόπη τὸ νερό ! — Ποῦ νὰ κοποῦν ἡ μέραι των ! — Τρομάρα νὰ τοὺς εὔρη ! . . .)

— Ἐνα πρᾶγμα ξεύρω ἐγὼ, ὅτι ὁ Φιλῆμων κατάρθωσε νὰ καταργῆσθαι τοὺς κληδόνους.

— Τίνι τρόπῳ ;

— Μά ! . . . εἶνε δυνατόν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἔχῃ κανεὶς πλέον ἀμίλητο νερό ;

Ἡρώδης ὁ Ἄττιυός

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Φανάζουν πραξικόπημα πῶς σκέπτεται νὰ κἀνῃ,
 Γιὰ νὰ μὴ μοιάσῃ καὶ σ' αὐτὸ τοῦ Θῆτα Δηλιγιάννη,
 Πλὴν ἄλλοι διατείνονται κ' ὑποστηρίζουν ἄλλοι,
 Ἀκράδαντον ἀπόφασιν πῶς ἔχει στὸ κεφάλι
 Νὰ κἀνῃ πραξικόπημα σωτήριον καὶ θεῖον
 Ἐγκλειῶν τὸν Θεόδωρον εἰς τὸ φρενοκομεῖον.

Ἄξενος

Ἡ ΚΛΑΣΙΚΗ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

(Ἐν πανοράματι)

Ἐδῶ, κύριε, εἶνε ὁ Ἀπόλλων τοῦ φιλολογικοῦ κόσμου, ἥτοι ὁ νέος πρύτανις κ. Μιστριώτης, προσφωνῶν τὸν Βασιλέα, (Ἀντικασιλέα, γράφει) «οὐ τὸ πρόπλασμα βραυαλγεῖς τοῦ ἔθνους γεννεαὶ ἐκ τῆς θερμότητος τῶν ἐλπίδων ἐδημιούργησαν καὶ εἰς τὰς ἐπομένας ὡς τὸ ἰδεῶδες τῶν πόθων καὶ τὸ ἐμβλημα τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων κατὰ διαδοχὴν παρέδιδον.»

Ἐδῶ, κύριοι, εἶνε ὁ Ἕλλην Βασιλεὺς ὁ ὁποῖος «ποιεῖ τὸ πρῶτον βῆμα ἐν τῇ βαλβιδί τῆς ἀρξαμένης πολιτικῆς σταδιοδρομίας βουλόμενος νὰ ἐξέλθῃ ἴσως, διὰ τῆς προτιμήσεως ταύτης, εἰς τὸν δημόσιον βίον διὰ τῆς θύρας τῆς κισωτοῦ τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ ἴσως διανοούμενος νὰ διαπλεύσῃ τὸ ἀχανές τοῦ πολιτικοῦ βίου πέλαγος ἐκ τῆς σχεδίας τῆς Ἀκαδημαϊκῆς πολιτείας καὶ ἴσως θέλων νὰ περυγίσῃ πρὸς τὰς ὑψηλὰς τῶν ἐθνικῶν πόθων σφαίρας διὰ τοῦ ἀσφαλτοῦ τῆς ἐπιστήμης ἐδάφους.»

Ἐδῶ, κύριοι, εἶνε ὁ νέος Πρύτανις ὁ ὁποῖος «ὁμολογεῖ εἰς τὸν Ἕλληνα Βασιλέα, ὃν συνήντησε ἐν ὑσπληγί τοῦ ἀγῶνός Του, ὅτι εἶνε μικρὸς μὲν, ἀλλ' εὐσεβὴς ἱερεὺς καὶ θερμὸς λάτρης τοῦ δαιμονίου καὶ πολυμόρφου Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ ὡς τοιοῦτος ἀφ' οὗ εὐχαριστήσῃ Αὐτὸν διὰ τὴν κύρωσιν τῆς ψήφου τῶν συναδέλφων του δύναται δι' εὐχῶν νὰ προσφωνήσῃ τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα.»

Ἐδῶ, κύριοι, εἶνε ὁ Ἕλλην Βασιλεὺς ὁ ὁποῖος δὲν συναινεῖ κατ' οὐδένα λόγον ν' ἀκούσῃ τὴν προσφώνησιν τοῦ καλλιμόρφου πρυτάνεως, τοῦ ποιητικῆ ἀδείας μεταβληθέντος εἰς μικρὸν μὲν ἀλλ' εὐσεβῆ ἱερέα, κ' ἐκτείνων τὴν δεξιάν του πρὸς αὐτόν, ἱεροπρεπῶς ἀνακράζει :

— Ὑπαγε εἰς Μοναστήριον ! . . .

Ἡ τελευταία αὐτῆ εἰκὼν, κύριοι, παριστᾷ ἐκεῖνο τὸ ὅποτον ἔπρεπε νὰ γίνη, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔγεινε.

Ἐδῶ, κύριοι, εἶνε ὁ Ἕλλην Βασιλεὺς ὁ ὁποῖος δὲν συναινεῖ κατ' οὐδένα λόγον ν' ἀκούσῃ τὴν προσφώνησιν τοῦ καλλιμόρφου πρυτάνεως, τοῦ ποιητικῆ ἀδείας μεταβληθέντος εἰς μικρὸν μὲν ἀλλ' εὐσεβῆ ἱερέα, κ' ἐκτείνων τὴν δεξιάν του πρὸς αὐτόν, ἱεροπρεπῶς ἀνακράζει :

— Ὑπαγε εἰς Μοναστήριον ! . . .

Ἡ τελευταία αὐτῆ εἰκὼν, κύριοι, παριστᾷ ἐκεῖνο τὸ ὅποτον ἔπρεπε νὰ γίνη, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔγεινε.

Δὸν καὶ Χωτο

Αἱ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΩΣ

Ἡ περιλάλητος προσφώνησις τοῦ σοφοῦ καλλιπαρείου Πρυτάνεως πρὸς τὸν Διάδοχον, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐτπλεγραφήθη πανταχοῦ καὶ ἐνεποίησε θαυμασίαν ἐντύπωσιν, ἰδίως εἰς τὰ φρενοκομεῖα. Πολλοὶ γνωστοὶ εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον ἀπέστειλαν τῷ κ. Μιστριώτῃ διάφορα συγχαρητήρια τηλεγραφήματα ἐξ ὧν δημοσιεύομεν μόνον τὰ κατωτέρω εὐμένως παραχωρηθέντα ἡμῖν. Ἡ μετριο-

φροσύνη τοῦ κ Πρυτάνεως δὲν τῷ ἐπέτρεψε νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς ἅπαντα πρὸς δημοσίευσιν.

Σῆρος 27 Ἰουρίου 1890.

Προσφώνησίν σου ἀναγνῶν μετὰ πολλῆς σπουδῆς, τὴν ὑσπληρῆ δὲν ἐνόησα καθὼς καὶ τὴν μιλίβιν

— Τέτοιος σοφὸς Καθηγητῆς, πλὴν εἶπα μὲ τὸν νοῦ μου εἶνε πολὺ κατάλληλος συντάκτης τοῦ «Φανοῦ» μου.

Α. Καρατζῆς

Κωσταταεινούπολις 30 Ἰουρίου 1890.

Θερμὰ συγχαρητήρια σοῦ στέλλω, φίλτατέ μου. Καὶ ὁ Θεὸς νὰ τῷλεγε, δὲν πιστέυα ποτέ μου, πῶς ἡ χουστῆ σου πέννα θὰ πέραγε κι' ἐμένα.

Α. Δε-Κάστρος

Αἰτωλικὸν 26 Ἰουρίου 1890.

Παρακαλῶ, κύρ Πρύτανι, νὰ λάβῃς τὴν γραφίδα καὶ νὰ μοῦ στειλῆς τίποτε γιὰ τὴν γνωστὴν βαλβίδα. Πλὴν πρέπει ὁμως νὰ γραφῆ εἰς τὴν ἰδίαν γλῶσσα καὶ σὲ πληρὸν παρευθὺς καὶ ὅσα... ὅσα... ὅσα.

Φ. Ἀσπρογόντας

Ξηροχώριον 27 Ἰουρίου 1890.

Ἀνέγνωσα προσφώνησιν κι' ἐθαύμασα τὸ ὕφος, κοιλιακὸς δὲ μ' ἔπιεσε περὶ τὸ τέλος τύπος. Νὰ στειλῆς σὲ παρακαλῶ ταχέως μιὰ βαλβίδα, διότι τρέχεις κίνδυνον . . . καὶ σὺ καὶ ἡ πατοῖδα.

Ἄγαθόπουλος

Τρίπολις, 29 Ἰουρίου 1890.

Τὴν δόξαν μου ἐφθόνησες ! Ζητεῖς νὰ μὲ περάσῃς . . . κι' ἀπ' τὸ κακό σου τὸ πολὺ κοντεύεις νὰ μοῦ σκάσῃς. Μ' ἂν εἶσαι κι' εὐσεβὴς παπάς, μὲ τὴν ἀράδα σου θὰ πᾶς.

Θ. Μυριανθούσης

Βερολίον, 30 Ἰουρίου 1890.

Προσφώνησίν σας ἀναγνῶν ἐσκέφθην παραχρῆμα, πῶς σ' τὴν Ἑλλάδα ἀφανῆς νὰ μένης εἶνε κρίμα, ἀφοῦ καὶ γνώσεις ἔχετε καὶ δὲν στερεῖσθε πείρας. . . Παρακαλῶ, ἂν δέχεσθε, νὰ γίνετε . . . κλητῆρας.

Ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐάν ἐξακολουθήσωσι καὶ ἄλλοι διάσημοι ἄνδρες ν' ἀποστέλλωσι παρόμοια τηλεγραφήματα, ὑποσχόμεθα νὰ κρατήσωμεν ἐνημέρους τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Ἰσοπαναίου

ΤΕΛΛΟ Δ'ΑΠΕΡΗ

Ἡ Ἀμερικὴ, ἥτις ἐγέννησε τὸν Ἐδισῶνα καὶ τὸν Βασιγκτόνα, ἥτις ἔχει πολλὰ πρωτοφανῆ καὶ ἰδίως προϋπολογισμοὺς μετὰ περισσευμάτων—τὰ ὅποια δὲν γνωρίζουσι—πῶς νὰ χρησιμοποιήσῃ, ἥτις τρέφει τὴν Εὐρώπην διὰ τῶν σιτηρῶν της καὶ τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων μας διὰ τῶν περιεργῶν της, διὰ τῶν μεγάλων ἀνακαλύψεων της καὶ τῶν φοβερῶν... παραδοξολογημάτων της, ἐπέπρατο

Τῆς ἡμετέρας συντάκτη Ἰωάννου Ἰωάννου Καίριου.

Ἡμετέρα κίρα Σουλτανα,
 Σὶ μαγαζάφουρ σαί, αντάουτῃ τῆς Ἡλιακῆς Ὠρα, Τέλλο
 ὁ Ἄπερη, ἀνοίγειν ἄουτοιν ἰὸν χρυνοῦν ὄλαυρον, αὐμβέντα
 δι' ἰρῆνῃ-εὶ τῶν ἄβροῦν τῶν ἐν Νεβοροράκω ἀνομοῦντων
 Ἐγγήων, εἰς βαθὺταλον σημεῖον ἐμπροσθέν καὶ ἀσπι-
 ρεῖον αἰασμοῦ, ὀρυμνίαν ἱμῶν. διὰ τὸν ἰνδρῶν
 Ἑλληνισμῶν καὶ διὰ τὰ ἐξενεῖ ἱμῶν αἰσθημάτα ἀπὸ
 τῆν ἀπυριακῶν εὐφρέσασιν παιδαγωγῶν τοῦ σῆματας,
 Ἑλλάδα, ἥ τὰραῖ σαρευγενῆ λαίδη εὐδία τῶν ἰνδρῶν
 ἰούων καὶ νούων. ἡ δὲ ἀπυριακῶν ἀγάση ἡλὸς ἐξεδη-
 γῆται καὶ ἐξοχῆν ἐν τῷ Περιοδικῷ Ἑὰς ἀπὸ τοῦ ἀσπι-
 ρημοῦν εἰς αὐτῶν μοῖνας γοῖου τῶν ἀπυριακῶν Μαγα-
 ζανομάχων καὶ Σακευτομάχων, ὡν τὸ αἶμα μέχρι
 νούων ἰουῶν ἀμύνητον καὶ ἀμύνητον ἐν τῶν φρεσῶν
 ἡμῶν ρῖν, ἰνδρῶν εἰς αἰὲ ἰνδρῶν.

Δέχθητε, ὅθεν, φίλοι κίρα, τῆν μίσην
 τῶν ἀπυριακῶν ἰνδρῶν ὄλαυρον
 ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἡμῶν φρεσῶν
 ἀπὸ τῆς ἡμετέρας.

Οἱ ἐπυριακοὶ ἱμῶν καὶ λαπεινοὶ φίλοι

Ἑλληνας

Ἐκ τῆς Ὠρα
 τῆς 3 Ἰανουαρίου 1890

νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν κόσμον καὶ
 ἓνα δημοσιογράφον σοβαρὸν, ἀπο-
 λαύοντα τῆς κοινῆς ὑπολήψεως,
 καλλίτερον τέλος πάντων ἀπὸ πολ-
 λούς ἰδικούς μας, μόλις... δεκα-
 τριῶν ἐτῶν.

Πολλάκις θὰ ἀναγνώσατε εἰς
 τὰς σοβαρὰς ἡμῶν συναδέλφους
 περὶ τοῦ μεῖρακος δημοσιογράφου
 τούτου καὶ ἐσχάτως μάλιστα πλείστα
 ἐπ' ἀφορμῇ τῆς ἐπιδοσεως ὑπὸ ἐ-
 πιτροπῆς ἐξ Ἑλλήνων χρυσοῦ
 σταυροῦ μετ' ἐπιστολῆς κολακευ-
 τικῆς τῶν ἐν Νεβοροράκω Ἑλλή-
 νων, διὰ τὰ φιλελλητικὰ αἰσθημά-
 τα, ἀτινα τρέφει ὁ μικροσκοπικός
 ἡμῶν συνάδελφος, ὀνοματι Τέλλο
 δ' Ἀπερῆ. Τὸ «Ἄστου», νομίζον,
 ὅτι ἰκανοποιεῖ τὴν περιέργειαν
 τῶν ἀναγνοσῶν αὐτοῦ καὶ ὅτι
 παρέχει δείγμα ἐκτιμήσεως εἰς τὸν
 μικρὸν φιλέλληνα, δημοσιεύει τὴν
 εἰκόνα αὐτοῦ μετ' αὐτογράφου τῆς
 ἐπιστολῆς, ἣν τῷ ἀπέστειλαν οἱ ἐν
 Νεβοροράκω ὁμογενεῖς ἡμῶν.

Ὁ Τέλλο δ' Ἀπερῆ, ἂ, εἰ, ὡς εἶ-
 πομεν ἀνωτέρω, ἡλικίαν μόλις δε-
 κατριῶν ἐτῶν, τὸ δὲ περιοδικὸν
 τῶν «The Sunny Hour» ἦτοι «Ἡ-
 λιακῆ Ὠρα» τριῶν, ὡστε ὁ Τέλλο
 δ' Ἀπερῆ ἠρξάτο τοῦ δημοσιογρα-
 φικοῦ αὐτοῦ σταδίου μόλις δεκα-
 τῆς. Ἡ «Ἡλιακῆ Ὠρα» ἔχει 10
 σελίδας καὶ εἶνε εἰκονογραφημένη.
 Τὸ τελευταῖον αὐτῆς φύλλον, ὅ-
 περ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν περιέχει ὡ-
 ραίαν εἰκόνα τῆς Βασιλεῦσσης τῆς
 Ἀγγλίας Βικτωρίας καὶ ἄλλας μι-
 κροτέρας σημασίας. Ὁ Τέλλο δ' Ἀ-
 περῆ δὲν ἔχει γράψῃ μέχρι τοῦδε
 οἰκονομολογικὰ ἄρθρα, ἀλλ' ἔχει
 γράψῃ πολλά ἄλλα, τὰ ὅποια δε-
 κνύουσιν ὅτι ἐγεννήθη... δημο-
 σιογράφος. Τρέφον ἐρωτα πρὸς
 πᾶν Ἑλληνικόν, ἀνταλλάσσει τὸ πε-
 ριοδικὸν αὐτοῦ μετὰ πασῶν τῶν
 ἀξίον λόγου ἡμετέρων ἐφημερί-
 δων· ἐσχάτως δὲ ἐξήτησε τοιαύ-
 την ἀνταλλαγὴν δι' ὠραίας ἐπι-
 στολῆς του πρὸς τὸν Διευθυν-
 τὴν τοῦ Ἑθν. Τοπογραφείου καὶ
 μετὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυ-
 βερνήσεως.

Συνέπεια βεβαίως ὄλων κούτων
 εἶνε ἡ ἐξῆς σκέψις ἐγγύς ἡμῶν
 Ἐὰν εἰς τὴν Ἀμερικὴν οἱ δη-
 μοσιογράφοι εἶνε παῖδες, εἰς τὴν
 Ἑλλάδα εἶνε... παλιμπαιδες.

Ἐγὼ κατὰ σύμπτωσιν εἶμαι μικρὸς
 μὲν ἀλλ' εὐσεβὲς ἱερεὺς.

Κατὰ τὴν Ἀκρόπολιν.

Πῶς ἐβουλεύθη νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν δημόσιον
 βίον διὰ τῆς θύρας τῆς κιβωτοῦ τῶν Ἐθνικῶν παραδόσεων.

Τὸ «Ἄστυ» πωλεῖται ὄχι πλέον εἰς τὸ «Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων», ἀλλ' εἰς τὰ ἐξῆς κεντρικὰ μέρη:

Ζαχαροπλαστεῖον Γιαννάκη. — Χαρτοπωλεῖον Κόκοτα. — Κατάστημα χιακῶν προϊόντων Παπαγιαννάκη. — Καφενεῖον τοῦ Χρηματιστηρίου. — Εἰς τὰ κ ι ὀ σ κ ι α τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς Ὀμονοίας. — Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Κορίννης». — Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἐστίας». — Ἐν Πάτραις ὑπὸ τὴν Ἐμπορικὴν εἰς τὸ Λέσχην καπνοπωλεῖον Μακρίδου καὶ ἀντικρὺ τοῦ Λεσχιδίου «ἡ Ἀκρόπολις». — Προσεχῶς θὰ ὀρισθῶσι καὶ ἄλλα μέρη.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΑΚΕΛΛΩΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

ΧΑΡΑΚΤΑΙ

Ἐπὶ μετάλλων παντὸς εἶδους σφραγίδων καὶ ἐπι-κεφαλίδων.

Monogrammes

Σφραγίδες ἐξ ἐλαστικοῦ παντὸς εἶδους.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΤΗΣ ἘΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ

ΤΗΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΑΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ὅδος Καπνικαρέας 13.

Ἡλεκτρικὸς κώθωνας, τηλεγράφου, ἠλεκτρικὸν φῶς, ἀλεξικέραυνα, ἄρματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς, ἱατρικὰς ἠλεκτρικὰς συσκευάς, τηλεφῶνα δι' οἰκιακὰς χρήσεις καὶ μεγάλας ἀποστάσεις, ἠλεκτρικὰ ὥρολόγια, πνευματικὸς σιλόηνας, μεθ' ὧν τῶν συμπαραμορφεύοντων αὐτοῦ ὀργάνων.

Πώλησις ὀργάνων — Τοποθετήσεις κατ' ἀποκοπὴν — Ἐπιστημονικὴ ἐργασία. — Ἐκτακτοὶ εὐθηνία.

ΛΥΚΕΙΟΝ ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Τὸ γνωστότατον τοῦτο Λύκειον μεταφέρεται ἀπὸ τῆς πρώτης προσεχοῦς Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ Παρθεναγωγείου κειμένην μεγάλην οἰκίαν τοῦ κ. Σατσοπούλου, χρησιμεύσασαν ἄλλοτε ὡς κατάστημα τῆς γαλλικῆς πρεσβείας.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Τμήμα Πειραιῶς-Κορίνθου-Πατρῶν

	1	3	33	2	4	32
Πειραιεὺς ἄν.	6.30π	11.10π	12.30	Πάτραϊκὴν 6.45π	11.30	—
Ἀθήναι	7.—	11.45	1.—	Ἀγίου 8.25	12.46	—
Κόρινθος ἄφ.	9.52	2.55μ	4.17	Κόρινθος 12.—μ	4.25	6.50
Ἀγίου	1.36μ	6.15	—	Ἀθήναι ἄφ 3.07	7.25	10.10
Πάτραι	2.55	7.55	—	Πειραιεὺς 3.35	7.55	10.40

Τμήμα Κορίνθου-Ναυπλίου-Μύλων

Κόρινθος ἄν.	3.20 μ.μ.	Μύλοι ἄν.	7.40 μ.μ.
Ἄργος ἄφ.	5.30	Ναύπλιον	8.45
Ναύπλιον	6.05	Ἄργος ἄφ.	9.20
Μύλοι	6.08	Κόρινθος	11.30

Τμήμα Πατρῶν-Πύργου

Πάτραι ἄν.	7.05 π.μ.	3.30μ.μ.	5.30	Πύργου ἄν.	6.10 π.μ.	3.35 μ.μ.
Ἀγαθα ἄφ.	7.55	4.20	6.30	Ἀμαλιάς	7.35	5.—
Μανωλάς	9.—	5.24	—	Γαστούνη	8.0 ^κ	5.32
Γαστούνη	10.—	6.21	—	Μανωλάς	9.02	6.30
Ἀμαλιάς	10.31	6.52	—	Ἀγαθα	10.07	7.35
Πύργου	11.55	8.15	—	Πάτραι ἄφ.	10.55	8.25

Αἱ ἀμαρξστοιχίαι 33 καὶ 32 ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ. Τοπικὰ ἀμαρξστ. καθ' ἑκάστην εἰς ὅλα τὰ τμήματα.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΚΛΑΡΑΣ ΣΤΙΝΗ

Ὅδος Ἐρμού καὶ Νίκης ἀριθ 8.

Παρὰ τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας.

Ἐτε τοῦ μόνου Κουρεῖου ἐθα λαλεῖται ἡ Γαλλικὴ ἢ Γερμανικὴ καὶ ἡ Ἰταλικὴ γλῶσσα. Συνδρομαὶ κατὰ μῆνα εἰς τὸ ἐργαστήριον ἢ κατ' οἶκον.

Τὰ ἐλακτότερα ἀρώματα ἀγγλικά, γαλλικὰ καὶ γερμανικὰ πωλοῦνται αὐτοῦ. Μεγάλῃ συλλογῇ λαϊμοδετῶν καὶ χειροκτίων. — Παντοειδεῖς ψηκτραί. — Νία βαφή καὶ βόστρυχοι παντοειδεῖς.

ΥΔΡ ΚΟΛΩΝΙΑΣ ἐξαιρετικὸν πρὸς δρ. 10 τὴν ὀκῶν.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ

Τώρα κατὰ τὰ φρικώδη καύματα εἰς τὸ γνωστὸν τοῦτο ζυθοπωλεῖον εὐρίσκετε τὸν εὐγευστότερον ζυθον Βιέννης παγωμένον καὶ πωλούμενον μετὰ τὸ ποτῆρι.

Εἰς τοῦ Γ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ Εἰς τοῦ Γ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ

ΛΑΙΜΟΔΕΤΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΟΙ

Φλανέλλαι διὰ τὸ καλοκαῖρι δροσερώτατοι. — Κάλτσαι ἐλκυστικαὶ διὰ τὸν ὥραιον καὶ στερεὸν χρωματισμόν των. — Μανδύλια καλλίτερα ἐκείνων τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. — Ὑποκάμισσα κψότατα εὐρωπαϊκὰ καὶ πρὸ πάντων. Κύριοι. . . εὐθηνία.